

Глумци испадосе корифеји побуне у овој земљи. Прво су истрајали они у Народном позоришту у борби са управником, сада су лидери уличних протеста, неки постадоше и председници политичких покрета-партија...

Милана - Ланета Гутовића, још једног глумца који се не либи да мисли својом главом и туђи текст изговара само на сцени, питамо имају ли то глумци вишак храбрости?

- Јунаци су некада били толика реткост да су о њима песме певали. Данас би било чудо да на улици не сретнеш пар хероја. Права епидемија јунаштва. Али глумци су јунаци опште праксе док у влади имамо уско специјализоване хероје. Неки јунаци из владе се рецимо уопште не боје срамоте, други се не боје да у време епидемије грипа уведу групу неизлечивих руководиоца код болесне деце, а да деци нису чак ни маску преко носа и уста ставили. У земљи у којој је оволико јунака, издајнице морају добро да се потруде.

Неки из позоришног света плаћају цену слободоумља и непристајања, попут редитеља Кокана Младеновића који најчешће режира "по избеглиштву". Последњу представу "Пад" је радио у Свилајнцу, једној од ретких опозиционих општина, сад прави "Сјећаш ли се Доли Бел" у Сарајеву. Нема ни вас на телевизији осим у репризама. Да ли се и колико сузио простор за слободну реч и ангажовано позориште?

- Ми прогнани би се можда и покајали, али немамо шанси. Није лоша идеја да нама, који не унемо да се контролишемо у неслагању с њима, саграде нешто као ТОИ клозете где бисмо ми, уколико имамо жељу да се преобратимо, могли да се у самоћи бавимо самокритиком. Можда ће ово једном бити и усвојено... Ко преживи - причаће, али ко прича - неће преживети.

Руку на срце, поменути редитељ је након шест година прву "београдску" представу (и то прилично антирежимску - "Клошмерл") поставио прошле године у БДП-у на чијем челу је глумац - члан владајуће странке. Како гледате на то?

- Ето видите... Код нас постоји слобода говора, опасно је само промашити тему.

У међувремену, био је мини-скандал у Београдском драмском позоришту, где су се глумци побунили због изнајмљивања простора њихове куће за једну естрадну примедбу. Како гледате на то што се тамо дешавало? Је ли одржавање "Оскара популарности" у једном позоришту само техничко питање или носи са собом и још нешто?

- Позориште и улица изгледа раде на принципу спојених судова. Прво позориште зарази улицу слободом, а онда се слобода са улице прелије у позориште. Смењивања управника је вид отпора који се са улице прелио у позориште. Више није важан разлог за смену. Много је важније да нико ко мирише на постојећу власт не буде у близини.

Мирјана Карановић је пре неколико дана постала почасни грађанин Сарајева. Шта мислите о томе, изгледа да у вези уметности и политике има неке фаталности?

- Има фаталности. Како да нема. Некада су били "Мујо и Фата...", а сада су "Мујо и Фаталност".

С друге стране, представа "Шупљи камен", у којој играте, добија и међународне награде... Где вас још можемо видети?

- У Београду у Народном позоришту играм "Лажу и паралажу", а у Звездара театру "Вечера будала". Онда у Минхену, Франкфурту, Скопљу, Битољу, Струмици, Дервенти, Добоју, Фочи, Билећи, Вишеграду, Горажду...

Гледате ли телевизијске дневнике и читате ли новине или су вам доктори то забранили?

- Много сам размажен па им налазим ману. Некако више волим да добијем информацију, па да ја донесем закључке него да добијем закључке, а да информацију замишљам.

Шта ви мислите зашто председник воли онолико да се појављује на телевизији? Чини се да је на екранима више за ових шест година, него ви за вишедеценијску глумачку каријеру.

